

РОЛЬ КУЛЬТУРНО-ПІЗНАВАЛЬНОГО ТУРИЗМУ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Нині у світі сформувалася ціла індустрія щодо організації подій, яка поділяється за характером події та кінцевою метою. Значення культурно-розважального туризму зводиться до відвідин подій, які відбуваються в інших країнах, тобто, основна ціль подорожі присвячена події в якій турист прийматиме пасивну (спостерігача) або активну участь. Це є унікальний вид туризму, оскільки за характер невичерпний.

У науковій літературі всі події, що сприяють розвитку культурно-розважального туризму згруповують і класифікують *за трьома напрямками*: спортивні, ділові, культурно-пізнавальні. На думку науковців, доцільно виокремити *четвертий напрямок* - релігійний. У сучасних умовах надається нова місія культурно-розважальному туризму як інструменту миру, розвитку, зближення народів, виховання поваги, толерантності, взаєморозуміння на основі гуманітарних цінностей туризму [1].

Науковці відзначають, що культурно-пізнавальний туризм можна розглядати як вид розвиваючого дозвілля і поставити в один ряд з відвіданням музеїв, бібліотек, місцевих пам'яток. Так, більше половини туристів, які відвідують Італію, цікавляться саме культурною спадщиною країни. Зважаючи на зростання освітнього рівня туристів, збільшення кількості туристів похилого віку, країни, в яких традиційно розвинений пляжний туризм, ведуть активний пошук додаткових пропозицій.

Міністерство культури Хорватії розробило стратегію розвитку культурно-пізнавального туризму, яка передбачає використання культурного потенціалу

не тільки приморської, але і континентальної частини країни. Взаємними зусиллями науковців, діячів культури, туристичних фірм, власників готелів, бізнесменів культурні пам'ятки і події перетворені на туристичний продукт, який урізноманітнює дозвілля туристів і сприяє їх більш тривалому перебуванню в країні. Схожі програми існують в Іспанії, Португалії, Італії, Болгарії та інших країнах [2].

У європейських країнах депресивні регіони розглядають культурну спадщину і пізнавальний туризм як джерело перспективного розвитку. Інтеграція окремих пам'яток культурної спадщини в туристичну сітку стимулює затвердження окремих програм реставрації, створенню нових музеїв, скансенів, ресторанів традиційних страв, обладнанню місцевими жителями гостьових кімнат для туристів. Для європейських країн є характерним рекламування власної культурної спадщини по телебаченню і радіо, стимулювання цікавості; проводяться маркетингові дослідження різних цільових груп (молодь, пенсіонери, діти, молоді пари, сім'ї); використовуються новітні засоби масової інформації.

Таким чином, сучасний розвиток культурно-пізнавальної туристичної індустрії вимагає пошуку нових форм методів роботи проблема розвитку розважального сектору туріндустрії вимагає такої ж пильної уваги науковців, як і питання розвитку секторів розміщення, харчування, перевезення, реалізації туристичних послуг та інших.

Список використаних джерел

1. Воловик А.Ф., Воловик В.А.. Педагогіка дозвілля: Підручник. - Х.: Харківська державна академія культури, 1999. - 332с.
2. Кузьмук О. Культурний туризм як інструмент формування національної ідентичності [Електронний ресурс] / О. Кузьмук. – Режим доступу: // http://tourlib.net/statti_ukr/kuzmuk.htm

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>